

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR EUROPEES RECHT

JURYRAPPORT VOOR DE SCRIPTIEPRIJS 2020

Zoals elk jaar looft de NVER ook in 2020 een prijs uit voor de beste afstudeerscriptie op het terrein van het recht van de Europese Unie. Alleen scripties die in het voorafgaande academisch jaar werden geschreven als verplicht onderdeel van een bachelor of master opleiding aan een Nederlandse universiteit, en een cijfer 8 of hoger kregen, komen in aanmerking.

De inzendingen die aan de deelnamevereisten voldeden werden ter beoordeling voorgelegd aan een jury. Die bestond dit jaar uit zes leden: Marianne Gijzen (agent HvJ-EU, Afdeling Europees Recht, Ministerie van Buitenlandse Zaken), Hanneke Luijendijk (juridisch adviseur, Nederlandse Permanente Vertegenwoordiging bij de EU), Pieter Van Nuffel (voormalig juridisch hoofdadviseur, Europese Commissie), Edmon Oude Elferink (partner, CMS, en tevens afgevaardigde van het bestuur), Maartje Verhoeven (rechter, Rechtbank Gelderland) en Maartje de Wit (advocaat, Pels Rijcken, winnares van de NVER Scriptieprijs 2019).

De jury kreeg 38 scripties voorgeschoteld – een veel groter aantal dan in de vorige jaren – over de meest uiteenlopende, en soms zeer originele, onderwerpen. Zowel het institutionele als het materiële Europese recht kwamen aan bod, en bij dat laatste blijft het mededingingsrecht duidelijk zeer populair bij de studenten. Niet verwonderlijk was dat velen zich, bij de keuze van hun onderwerp, hadden laten leiden door recente ontwikkelingen, zoals het belang van data, zowel als economische factor als uit het oogpunt van gegevensbescherming; maar ook Brexit, de bescherming van de rule of law of de klimaatopwarming hebben studenten geïnspireerd. De juryleden hebben heel wat bijgeleerd.

In haar mededeling over de scriptieprijs geeft de NVER aan dat “originaliteit, grondig onderzoek, schrijftalent en natuurlijk een Europeesrechtelijk onderwerp” de eigenschappen van de scripties zijn om te kunnen meedingen. Vrijwel alle

inzendingen beantwoordden aan deze vereisten, zodat de keuze niet eenvoudig was. Bij de beoordeling heeft de jury ook gelet op de probleemstelling, de structuur en opbouw van de scriptie, de kwaliteit van de argumentatie en de grondigheid van het onderzoek. Veel waarde werd gehecht aan de helderheid van het betoog en een vlotte schrijfstijl. In dat verband kan worden opgemerkt dat veruit de meeste scripties (33) in het Engels waren opgesteld, en dat alle studenten blijk gaven van een zeer goede beheersing van die taal.

De jury heeft geanonimiseerde versies van de scripties gelezen. In de eerste selectieronde werd elke scriptie door twee juryleden gelezen, met de bedoeling dat ieder lid twee scripties naar voor zou schuiven. Voor sommige juryleden was dat makkelijker dan voor andere: hoewel vrijwel alle scripties van hoge kwaliteit waren was de opdracht immers daaruit die enkele scripties te halen, die duidelijk alle kwaliteiten hadden om de prijs te winnen. In een Skype-vergadering – door corona zijn we nu gewend geraakt om zo te werken – en met nog wat opvolg-mails is de jury dan gekomen tot een shortlist van een vijftal scripties, die alle juryleden hebben gelezen.

In een volgende Skype-vergadering werd snel duidelijk wie de winnaar zou worden. Ook twee andere scripties op de shortlist moeten hier uitdrukkelijk worden vermeld. Zo is er de scriptie van **Leander Stähler** (Universiteit Utrecht) die met *“Platform Parity Clauses under EU Competition Law: the State of Consistency”* – een actueel en belangrijk thema in het mededingingsrecht – in een helder en goed opgebouwde uiteenzetting de niet zo consistente praktijk van de mededingingsautoriteiten onder de loep heeft gelegd. De jury was zeer onder de indruk van de scriptie van **Lousine Hovhanisian** (Universiteit Amsterdam), *“Access to Competitively Sensitive Information of the Target Company”*; het is een zeer goed geschreven en grondig beargumenteerde analyse van de houding van de Europese en nationale mededingingsautoriteiten (met een rechtsvergelijkend hoofdstuk over de aanpak in de VS) ten aanzien van een van de

delicaatste aspecten van fusies van ondernemingen; opmerkelijk voor een academische studie is dat ze voorzien is van veel nuttige raad voor de rechtspraak.

Er was echter consensus in de jury dat dit jaar de prijs zou gaan naar de scriptie met de titel "*Teleological interpretation of the Services Directive – Towards a 'genuine' internal market?*". In deze scriptie onderzoekt **Tessa van Bedaf** (Universiteit Amsterdam) de juridische grondslag van de interpretatie, gegeven door het Hof van Justitie in het arrest *Appingedam* (zaak C-31/16), van de doelstelling van de 'Dienstenrichtlijn' (Richtlijn 2006/123). De studie vangt aan met een stevig rechtstheoretisch deel over de functie en grenzen van teleologische interpretatie van normen door de rechter, op grond van de doelstelling van de wetgever. Daarna wordt het arrest *Appingedam* aan de hand van deze methodologie kritisch geanalyseerd, met name de conclusie dat hoofdstuk III van de Dienstenrichtlijn ook van toepassing is op zuiver interne situaties omdat, zo het Hof, het de bedoeling van de Uniewetgever was een 'daadwerkelijke' interne dienstenmarkt tot stand te brengen, zodat ook zuiver interne situaties door de richtlijn kunnen worden gevat. De auteur komt tot de conclusie dat het Hof buiten de marge is gegaan die het heeft om de richtlijn teleologisch te interpreteren, door een betekenis te geven aan het begrip 'interne markt' die volgens de scribant niet berust op de verdragen.

De scriptie heeft veel diepgang en treft de juiste balans tussen grondig onderzoek van de literatuur en de rechtspraak enerzijds, en eigen kritisch denkwerk anderzijds. Ze heeft een heldere structuur en is opgebouwd als een overtuigend betoog, en is soepel, evenwichtig en respectvol geschreven. De jury kroont deze scriptie met genoeg als de winnaar van de NVER Scriptieprijs 2020.